

22 Νοβ. 1878
 31 Νοβ. 1878, Σαββατο-Βραδύ



ΕΤΟΣ ΙΑ', **ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1878** **ΑΡΙΘ. 131.**

Συνδρ. έτησια 'Αθηνών Δρ. 1.— » » 'Επαρχιών » 1,20 » » 'Εξωτερικού » 2.—	ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ 'Εν όδω 'Ερμού αριθ. 79.	Είς ούδένα, εκτός των τακτικῶν αὐτῆς ἀναποκοιτῶν, στέλλεται ἡ 'Εφημερίς τῶν Παίδων ἄνευ προπληρωμῆς.
---	---	--



Διὰ ττοντας ἀστέρες.

ΒΡΟΧΗ ΔΙΑΤΤΟΝΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Είς τὰ έτη 1876 και 1877 τῆς εφημερίδος τῶν Παίδων εἰρήσκουσιν οἱ νέοι συνδρομηταί της πλήρη σειρὰν ἀστρονομικῶν ἀνακαλύψεων και ἀληθειῶν, ἐκτεθειμένων εἰς γλώσσαν ἀπλήν, κατάλληλον διὰ παιδία και ἀνθρώπους μὴ εὐτυχήσαντας νὰ σπουδάσωσι γράμματα. Ὅθεν παραπέμπον ἐκεῖ τοὺς θέλοντας νὰ γνωρίσωσι περισσότερα περὶ ἀστρονομίας, τῆς τῶσον ὀφραίας και ὀφελίμου ταύτης ἐπιστήμης.
 Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο θέλω ἐκθέσει ὀλίγα περὶ μιᾶς

ἀνακαλύψεως τῆς ἀστρονομίας, ἥτις και ὀφραία εἶναι και μεγάλης σημασίας.
 Ὅλοι κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν και νύκτα βλέπομεν ἀστέρας τινας, οἱ ὅποιοι διασχίζουν τὸ στερέωμα, σχηματίζοντες οὐρανὸν φωτεινὸν, και ἔπειτα ἀφανίζονται συνήθως ἄνευ κρότου, ἐνίοτε δὲ και μὲ κρότον οἱ ἀστέρες οὗτοι ὀνομάζονται διὰ ττοντας, διότι διαπερνοῦν εἴτε διασχίζουν μὲ ὄρμην τὸν οὐρανὸν καλοῦνται δὲ προσέτι και μετέωρα, και εἶναι σώματα συνιστάμενα συνήθως ἐκ σιδήρου, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς ἐξετάσεως τινῶν ἐξ αὐτῶν, οἵτινες ἔπασαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς μας. Κατὰ δύο ὁμοῦ ἐποχὰς τοῦ έτους, ἤτοι

τὸν Ἰούλιον καὶ Νοέμβριον, ἡ ἐμφάνεισι τῶν μετεώρων τούτων εἶναι τόσον συχνή, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τόσον μέγας, ὥστε ἡ πτώσις των ὁμοιάζει μὲ βροχήν, καὶ διὰ τοῦτο ὀνομάσθη βροχὴ διαστέρων τῶν ἀστέρων.

Ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἦτο μέγα ζήτημα μεταξὺ τῶν ἀστρονόμων, πόθεν ἤρχοντο καὶ πῶς ἐσχηματίζοντο τὰ σώματα ταῦτα πρὸ μικροῦ ὅμως ἀνεκαλύφθη, ὅτι περὶ τοῦ Ἡλίου κινουῦνται ἐν εἴδει ζώνης ἐλλειψοειδοῦς ἀναριθμητα τοιαῦτα σώματα, καὶ ὅτι δις τοῦ ἔτους ἡ γῆ μας εἰς τὴν περὶ τὸν ἥλιον πορείαν τῆς διακίπτει τὴν ζώνην ταύτην εἰς δύο σημεῖα, καὶ διὰ τῆς ἐλκτικῆς αὐτῆς δυναμείως σύρει τότε πρὸς τὴν ἐπιφανείαν αὐτῆς μέγαν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ οὕτως ἀποτελεῖται τὸ ὠραῖον φαινόμενον τῆς ἐν λόγῳ βροχῆς.

Τὰ μετέωρα ταῦτα δὲν εἶναι φωτεινὰ, ἐνεκα ὅμως τῆς μεγάλης ταχύτητος, μὲ τὴν ὁποίαν τρέχουν, καὶ τῆς υπερβολικῆς θερμότητος, ἧς προξενεῖται ἐκ τῆς τριβῆς τοῦ μετεώρου εἰς τὴν ἀτμοσφαῖράν μας, γεννᾶται πῦρ, διὰ τοῦτου ταῦτα ἀναφλέγονται, καὶ οὕτω παρουσιάζονται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας ὡς ἀστέρες φωτεινοὶ πίπτοντες.

Εἶπον ἀνωτέρω, ὅτι δις τοῦ ἔτους ἡ Γῆ μας διέρχεται διὰ τῆς ζώνης τῶν μετεώρων τούτων, τὸν Ἰούλιον καὶ Νοέμβριον· ἐκ δὲ τοῦ μεγαλειτέρου ἀριθμοῦ τῶν διαπτόντων ἀστέρων κατὰ τὸν Νοέμβριον, συμπεραίνεται, ὅτι τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅπου διατέμνεται ἡ ζώνη αὕτη ὑπὸ τῆς Γῆς μας κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, πρέπει νὰ ᾖναι παχύτερον, ἤτοι νὰ ὑπάρχωσιν ἐκεῖ περισσότερα μετέωρα, καὶ διὰ τοῦτο καὶ περισσότερα ἐλκύονται ὑπὸ τῆς Γῆς μας· ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος ἐλκυομένων ὑπὸ τῆς Γῆς μας μετεώρων ἀναβαίνει εἰς 40 περίπου ἑκατομύρια! Γώρα ὑπολογίσατε πόσα ἄλλοι πλανῆται ἐλκύουσι, καὶ πόσα ὁ ἥλιος, καὶ θὰ ἴδῃτε πόσον ἀκατανόητος πρέπει νὰ ᾖναι ὁ ἀριθμὸς των!

Τὸ φαινόμενον τῆς βροχῆς αὐτῶν κατὰ τὸν Νοέμβριον εἶναι ὠραῖον καὶ θαυμάσιον θέαμα καὶ προτρέπω πάντας τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας τῆς ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν νὰ ἀγρυπνήσωσι κατὰ τὰς νύκτας τῆς 9, 10, 11, 12, καὶ 13 τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς· ἐλπίζω δὲ, ὅτι θὰ ἀνταμειφθῶσι πλουσίως διὰ τὴν ἀγρυπνίαν των.

Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΦΗ.

(Ἰδὲ προηγ. ἀριθ. Αὐγούστου.)

Κατὰ τὴν προσδιωρισμένην ὥραν ἡ Ἰσαβέλλα συνοδευομένη ὑπὸ τῆς Θερασίας ἐξῆλθεν εἰς τὴν πλατείαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐμελλε νὰ διέλθῃ ἡ παράταξις τῶν αἰχμαλώτων καὶ ἱερέων. Δὲν ἤναγκάσθη δὲ νὰ προσμείνῃ ἐπὶ πολλὸν καιρὸν, διότι μετὰ παρέλευ-

σιν ὀλίγων στιγμῶν αἱ βαρεῖαι αἰσῆραι θύραι τοῦ φρουρίου ἠνεψήθησαν, ἀπόσπασμα δὲ στρατιωτῶν ἐξῆλθεν, ὅπως ἀνοίξῃ θέαν διὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας ἱερεῖς, δικαστὰς καὶ αἰχμαλώτους. Οἱ ἱερεῖς προεπορεύοντο τῶν αἰχμαλώτων, τούτων δὲ προεπορεύετο ὁ πᾶτερ Φερδινάνδος, τὸν ὁποῖον ἰδοῦσα ἡ Ἰσαβέλλα ἐκάλυψε τὸ πρόσωπόν της μετὰ τοῦ καλύμματός της, καὶ ἀπεσύρθη ὀλίγον εἰς τὰ ὀπίσω. Μεταξὺ τῶν ἱερέων ἦσαν οἱ ψάλται, ψάλλοντες τὴν ἐπικήδειον τελετήν. Κατόπιν αὐτῶν ἤρχοντο οἱ αἰχμαλωτοὶ, καὶ ἔμπροσθεν μὲν ἦσαν οἱ ὀλιγώτερον ἐνοχοὶ, κατόπιν δὲ αὐτῶν οἱ ἐνοχώτεροι, ἀλλὰ μέλλοντες ἐνεκα φόβου ἢ ἀδυναμίας νὰ ἀπορρίψωσι δημοσίως τὰς δῆθεν πλάνας των, καὶ νὰ ἐπιστρέψωσι εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρὸς· Ἐκκλησίας. Μεταξὺ τούτων, ἡ Ἰσαβέλλα οὔτε ἤλπιεν, οὔτε ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ οὔτε τὸν Ἐμμανουὴλ οὔτε τὸν Κωνσταντῖνον· ἡ καρδία της ὅμως ἔπαλλε φοβερῶς, ὅταν οἱ πρῶτοι οὗτοι εἶχον διέλθει καὶ οἱ εἰς θάνατον καταδικασμένοι ἤρχισαν νὰ διαβαίνωσιν. Οἱ ἀποτελοῦντες τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἦσαν λίαν διαφορετικοὶ τῶν προπορευομένων, τὸ βλέμμα των ἦτο σταθερὸν καὶ ὑπεράνω τῆς παρουσίας θλιβερᾶς στιγμῆς, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐβάδιζον εἰς τὸν θάνατον μὲ βῆμα σχεδὸν ἱλαρὸν, ἄλλοι δὲ μετὰ ὑπομνητικῆς καὶ πρᾶου ὕφους, πάντες ὅμως θαρραλέως καὶ σταθερῶς. *Ὅπισθεν τούτων ἦσαν οἱ δικασταὶ καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτον ἔφιππον παιδίον τι μόλις ἐνενησέτες, τὸ ὁποῖον ἡ Θερασία διεκρίνεν ὡς υἱὸν τοῦ Δῶν Σεβαστιανοῦ δ' Ἰνέγρου, ἐνὸς τῶν Ἱερεφεταστῶν, οὗς ἠκολούθει ἕτερον τάγμα κληρικῶν, τότε δὲ αἱ μεγάλαι θύραι τοῦ φρουρίου ἐκλείσθησαν καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἡ πλατεία ἦτο κενή.

«Ὅτε ὁ κύριος, οὔτε ὁ φίλος του ἦσαν ἐκεῖ» εἶπε λυπηρῶς ἡ Θερασία — «τί νὰ κάμωμαν;» — «Ἄληθῶς, καὶ ἐγὼ δὲν γνωρίζω,» ἀπεκρίθη ἡ κυρία της, — τότε δὲ, καλύψασα ἐντελῶς τὸ πρόσωπόν της διὰ τοῦ καλύμματός της, ἐστράφη μετὰ τῆς θεραπαινίδος πρὸς τὴν οἰκίαν, σχεπομένη ἐπὶ τῆς πιθανότητος τῆς ἀπελευθερώσεως ἀμφατέρων ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους πάντες οἱ πόθοι της συνεκεντροῦντο.

Ἠδῶνατο κάλλιστα νὰ ἐνοήσῃ τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Ἐμμανουὴλ δὲν ἐπέστρεφεν. Ἀπελθὼν εἰς τὸ φρούριον καὶ ζητήσας τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ φίλου του διὰ τῆς ἑαυτοῦ φυλακίσεως, εἶχε παρασυρθῆ, ὡς φαίνεται, εἰς τὸ νὰ ἐκτομίσῃ λόγους, ὅτινες ἀπεκάλυφον τὰ αἰρετικὰ αὐτοῦ φρονήματα, ἀντι δὲ νὰ ἀπολαύσῃ ὅ,τι ἐζήτη, ἐρρίφθη καὶ αὐτὸς εἰς τὰς εἰρηκτὰς τοῦ φρουρίου, ὅπου ἤδη ἀνέμενε τὴν αἰχμὴν του. Ὅταν δὲ ἐμελλε νὰ φερθῆ ἐνώπιον τῶν δικαστῶν του,

πάλιν, δὲν ὄπῃρχεν ἀμφιβαλία, ὅτι ἤθελε καταδικασθῆ εἰς θάνατον. Πλὴν τούτου, ἡ Ἰσαβέλλα ἠσθάνετο μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἀποῦ ἀπᾶς καταδικάζετο ὁ Ἐμμανουήλ, οὐδὲ αὐτὴ θά ἦτο ἀσφαλής. Ἐν ὅσῳ ὁ Ἐμμανουήλ ἦτο εἰς θέσιν νὰ παράσχη χρηματικὴν βοήθειαν εἰς τὸν πάτερ Φερδινάνδον, δὲν ὄπῃρχε φόβος, εἰάν ὅμως ἐθανατώνετο οὗτος, οὐχὶ μόνον ἤθελεν εὐρεῖ τὸν ἑαυτὸν τῆς εἰς τὰς χεῖρας τῆς Ἰερᾶς Ἐξουσίας, ἀλλὰ καὶ ὑλόκληρος ἡ περιουσία τοῦ ἀδελφοῦ τῆς θά περιήρχετο εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κληροῦ.

Δύο ἡμέραι εἶχον παρέλθει μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποιῆς τῶν αἰχμαλώτων, — ἡμέραι διὰ τὴν Ἰσαβέλλαν θλίβεσαι καὶ σχεδὸν ἀνυπόφοροι. Τὸ πᾶν, ὅπου καὶ ἂν ἐστρέφετο, ἐφαίνετο σκοτεινόν. Δὲν εἶχεν οὐδένα, εἰς

τὸν ὅποιον τοῦλάχιστον νὰ ἐκφράσῃ τοὺς φόβους τῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποίου νὰ ζητήσῃ συμβουλὴν.

Ἦτον ἑσπέρα, καὶ ἐκάθητο μόνη εἰς τὸν κῆπον ἐπὶ τοῦ συνήθους αὐτῆς καθίσματος, διότι ἡ Θηρεσία εἶχε λάθει ἄδειαν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν μητρόπολιν. Τὸ πᾶν ἔσω ἦτο σιωπηλὸν καὶ σκοτεινόν, ὀλίγον δὲ κατ' ὀλίγον ὁ ἔξωθεν θόρυβος τῶν πολιτῶν τῶν πορευομένων εἰς μέρη διασκεδάσεως ἔπαυσεν, ἡ νύξ ἐπῆλθεν ἐπὶ τῆς πόλεως, ἡ δὲ Ἰσαβέλλα εἶχε χάσει πᾶσαν αἰσθησὴν τῶν περὶ αὐτῆς συμβαινόντων, — τόσον βαθύως ἐσκέπτετο, ὅταν αἴφνης κρότος τις ἔξωθεν τῶν κιγκλιδῶν τοῦ κήπου διήγγειρε τὴν προσοχὴν τῆς.

(ἀκολουθεῖ.)



Νιόβειος οἰκογένεια.

ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ ΤΗΣ ΝΙΟΒΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΤΕΚΝΩΝ ΑΥΤΗΣ.

ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ

κ. Κ. ΝΕΣΤΟΡΙΑΟΥ.

Τὸ παρὸν σύμπλεγμα εἰκονίζει τὴν δυστυχῆ Νιόβην μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς φονευθέντων ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος. Ἡ Νιόβη ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου καὶ ἀδελφὴ τοῦ Πέλοπος, μετ' οὗ ἔφυγεν ἐκ τῆς Φρυγίας καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ἐν Ἑλλάδι ἔλαβε σύζυγον τὸν βασιλέα τῶν Θηβῶν Ἀμφίωνα, ἐξ οὗ κατὰ τινὰς μὲν ἐγέννησεν ἑξ υἱοὺς καὶ ἑξ θυγατέρας, κατ' ἄλλους δὲ πλείονας. Οἱ δύο σύζυγοι ἔζων ζωὴν εὐδαίμονα καὶ μακαρίαν ἐν μέσῳ τῶν θεληγῆτων τῶν παιδῶν αὐτῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εὐδαιμονία δὲν εἶναι μόνιμος καὶ διαρκής, καὶ ἐπειδὴ τῶν δυστυχῶν ἡμῶν εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ὡς τὸ πολὺ παρῆται, καὶ ἡ εὐτυχία τῆς Νιόβης καὶ τοῦ Ἀμφίωνος ἔμελλε νὰ παρέλθῃ. Ἡ Νιόβη ὑπερηφανεύθη ἐπὶ τῇ πλοτεχνίᾳ τῆς, καὶ ἐχλείασε διὰ τοῦ τρόπου τῆς τὴν

θεὰν Ἀθῆν, ἥτις δύο μόνον τέκνα εἶχε τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἀρτέμιν, οἱ ὅποιοι ὀργισθέντες ἐρόνευσαν τὰ τέκνα διὰ τῶν βελῶν τῶν, τ. Ἐ. ἔπεμψαν λοιμικὴν ἀσθένειαν καὶ ἀφῆρπασαν ἀθήμερόν καὶ τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θήλεα τέκνα τῆς Νιόβης. Ἡ Νιόβη ἀπαρηγγόρητος γενομένη καὶ μὴ δυναμένη νὰ μὲνῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς τόσης συμφορᾶς, ἔφυγεν εἰς τὴν πατρίδα τῆς τὴν Φρυγίαν. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ δὲν ἔδύνατο νὰ παρηγορηθῆ. Ἰὸ Ζεὺς, ἐδοπλαχνισθεὶς αὐτὴν ἐπὶ τέλους τὴν μεταμόρφωσεν εἰς λίθον, ἀλλὰ καὶ λίθος οὕτω δὲν ἔπαυσε χύνουσα δάκρυα! Τὰ πάθη τῆς Νιόβης κατέστησαν ἐν τῇ ἀρχαιότητι παροιμιώδη.

Τὸ παρὸν σύμπλεγμα εἶναι εἰλημμένον ἐκ τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ ὑπάρχοντος ἀπὸ τοῦ 1775 συμπλέγματος, ὅπερ εὐρέθη τῷ 1888 ἐν Ῥώμῃ, καὶ τοι δὲ ἀνάγεται εἰς Ῥωμαϊκὴν ἐποχὴν, εἶνα, οὐχ ἦττον ἐξᾶσιον τὴν τέχνην.

«Μικτερός δ' ἀνθρωπος, τὸν ὅποιον συμφρονίζεις, Κύριε, καὶ διὰ τοῦ νόμου σου διδάσκεις αὐτόν.»

(Ψαλμ. 12.)



Τὸ ἀγαπητὸν κανάρι.

Δές τε τὴν κήρη τὴν μικρὴν, παιδιὰ μου, μὲ τί χάρι
 Μὲ τί ἀγάπη τρυφερή,
 Ὅσάν μανούλα του μικρῆς,
 • Ποτίζει τὸ κανάρι.

Ἔχει 'στὸ στόμα της νερό, καὶ ζάχαρι κρατάει,
 Κ' ὁ φίλος της ὁ φτερωτὸς,
 Ὀλόχρυσος, κυματιστὸς,
 Ἐστὶ χεῖλη της πετάει....

Θαῤῥεῖς πῶς γέρνει χρυσαλλίς σὲ ῥόδο ἀνθισμένο,
 Καὶ τὸ χαροῦμένο πουλί

Πίνει νερὸ μὲς 'στὸ φίλι,
 Ἄπ' τὴν καρδιά βγαλμένο....

Αὐτὴ τοῦ δίδει ζάχαρι, νεράκι τὸ ποτίζει,
 Κ' ἐκεῖνο τὰ φτερά κινεῖ,
 Καὶ ἡ γλοιοῦρά του ἡ φωνή
 Τραγοῦδιὰ τῆς χαρίζει.

Ἔτσι, παιδιὰ μου, κ' ὁ Θεὸς ὁ εὐσπλαγχνὸς ἀκόμα,
 Τρέφει μεγάλο καὶ μικρὸ,
 Καὶ μὲ ἀθάνατο νερὸ
 Δροαίνει κάθε στόμα!

Α. ΠΑΡΑΣΧΟΣ.



Ὁ Αἰγυπτιακὸς πάπυρος.

Ο ΠΑΠΥΡΟΣ.

Τὴν καλλιέργειαν τοῦ φυτοῦ τούτου ἐπεμελοῦντο
μεγάλως εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου εἰς τοὺς ἀρχαίους και-
ροὺς ἐθεωρεῖτο λίαν πολύτιμον, οὐχὶ μόνον διὰ τὴν
ἐξ αὐτοῦ κατασκευὴν τοῦ χάρτου, ἀλλὰ καὶ ὡς ἰα-
τρικόν. Ἡ χρησιμότης αὐτοῦ ἦτο πολυειδής καὶ ἐκ-
τεταμένη· ἐξ αὐτοῦ κατασκευάζοντο λαμπάδες καὶ κη-
ρία, λέμβοι, ἰστία καὶ σχοινία, ἐνδύματα καὶ σκεπά-

σματα, ὑποδήματα διὰ τοὺς ἱερεῖς, κτλ. αἱ δὲ ρίζαι αὐ-
τοῦ ἐκάλ' ἴτο ἀντι εὐλίων, ἧ ἐξ αὐτῶν κατασκευάζοντο
διάφορα ἔπιπλα. Διὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ φυτοῦ, ἦτοι τοῦ
ἄνθους, ἐστόλιζον τὰς κεφαλὰς τῶν ἀγαλμάτων τῶν
θεῶν καὶ τοὺς ναοὺς. Ὁ Πλίνιος προσθέτει, ὅτι ἐ-
χρησίμευσεν καὶ ὡς τροφή.

Κυρίως ὁμως ὁ πάπυρος ἦτο ἐν χρήσει πρὸς παρα-
γωγήν τοῦ χάρτου, ὅστις κατασκευάζετο εἰς τὴν Ἀλε-

ἐάνδρειαν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας μετὰ Χριστὸν, καὶ ἀπετέλει μέγα μέρος τοῦ ἐμπορίου τῶν χωρῶν τῆς Μεσογείου θαλάσσης. Ὁ ἀκριβὴς χρόνος, καθ' ὃν ἔπαυσαν ἀπὸ τοῦ νὰ ἴναι ἐν χρήσει εἶναι ἀγνωστος, γνωρίζομεν ὅμως, ὅτι κατὰ τὸν 11ον αἰῶνα ὁ χάρτης δ' ἐκ λινῶν καὶ βαμβακίωνων πανίων κατασκευαζόμενος ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ τὴν θέσιν τοῦ πακύρου. Ἡ ἐποχὴ προσέτι, καθ' ἣν ὁ πάπυρος κατὰ πρῶτον ἔχρησάμευσεν ὡς χαρτίον, εἶναι ἀγνωστος ἡ χρῆσις του ὅμως ἦτο κοινὴ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Χέοπος, τοῦ κτίστου τῆς Μεγάλης Πυραμίδος. Οἱ ἐπιτύμβιοι πάπυροι, ἱερογλυφικοί τε καὶ ἄλλοι, ἐθεωροῦντο ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ὡς εἶδος διαβατηρίου μετὰ θάνατον εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, εἰς δὲ τοὺς σαρκοφάγους τῆς Αἰγύπτου ἐδρέθησαν τοιοῦτοι πάπυροι ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῶν ἐν αὐτοῖς ταφέντων. Γάλλος τις, ὁ κ. Μαριέτης, εὔρε 150 πακύρους εἰς τὸ ἐν Μάμφιδι Σεράπειον, οἵτινες εἶναι μεγάλης αἰτίας ἕνεκα τῆς ἐκ αὐτῶν γεγραμμένης θρησκευτικῆς καὶ πολιτικῆς ιστορίας τῆς Αἰγύπτου.

(Ἐκ τοῦ «Ἀστέρου» τῆς Ἀνατολῆς)

ΤΑ ΚΑΤΟΠΤΡΑ (ΚΑΘΡΕΠΤΑΙ) ΗΜΩΝ.

Πάντες οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται γνωρίζουσι τί σημαίνει ἡ λέξις κάτοπτρον, ἐὰν δὲ τις ἤρῃτα ἕνα ἐξ αὐτῶν νὰ περιγράψῃ αὐτὰ, θὰ ἀπήντα, — «Εἶναι ὄβελ, τὸ ὁποῖον ἀντανάκλῃ πᾶν ὅ,τι φέρεται ἐμπροσθέν του, ἔχει δὲ τριγύρω συνήθως στεφάνην ἐκ ἐύλου χρυσαμένου ἢ ἀπλῶς χρυματισμένου.» Ἐχει καλῶς! Ἄλλ' ὅμως ἴσως δὲν γνωρίζουσι, ὅτι πλὴν τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα τινὰ κάτοπτρα, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται καθ' ἑκάστην, καὶ ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἦτο σχεδὸν δυνατόν ν' ἀπεράσκη μίαν ἡμέραν, καὶ περὶ τούτων ἐπιθυμῶ νὰ εἶπω ὀλίγα τινὰ.

Ἄς λάβωμεν ἐν παράδειγμα πρὸς ἐξήγησιν. Ἄς ὑποθέσωμεν, ὅτι σὺ, Μαρία ἢ Αἰκατερίνη, ὁμοσήμερον καὶ ἂν ὀνομάζεσαι, ἐγείρῃσαι μίαν πρωΐαν μετὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ κάμῃς ὅ,τι δύνασαι, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃς τοὺς γονεῖς σου, καὶ νὰ καταστήσῃς πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας εὐτυχῆ. Ἐνδύσαι μετὰ προσοχὴν, κάμνεις τὴν πρωΐνην προσευχὴν, καὶ ἐξέρχεσαι τοῦ δωματίου σου πρὸς ἀπάντησιν τῶν γονέων σου. Ἐπισσερομένη εἰς τὴν τραπεζαρίαν, εὐρίσκεις τὸν Ἀντώνιον καὶ τὸν Κωστῆν, τοὺς δύο σου ἀδελφοὺς, φιλονεικουόντας διὰ βιβλίον τι εἰς μίαν γωνίαν, τὴν μικρὰν τριετὴ Ἄνναν κλαίονσαν καὶ ζητοῦσαν τὴν μητέρα, τὸν δὲ πατέρα σου προσπαθοῦντα εἰς μάτην νὰ ἀναγνώσῃ τὴν πρωΐνην ἐφημερίδα του εἰς τὸ μέσον ὄλου τούτου τοῦ θορύβου.

«Καλημέρα πατέρα,» λέγεις ἀσπαζομένη συγχρόνως αὐτὸν, — «καλημέρα παιδιὰ. Ἀὐ, τί τρέχει; τὸ βιβλίον σου θέλεις Κωστῆ; Ἄντωνάκι μου, δώσε τοῦτο σὲ παρακαλῶ, καὶ μετὰ τὸ πρόγευμα θὰ σοῦ δώσω τὸ ἰδικόν μου βιβλίον μετὰ τοὺς ὄψαιους ἐκείνους μύθους· τρέξε τώρα νὰ εἶπῃς τῆς Φρόσως νὰ φέρῃ τὸν καφέ, καὶ κάττι σιγά, ὥστε νὰ μὴ ἐξουπνήσῃς τὴν μαμά. Σὺ Ἄννα μου τί θέλεις; τὴν μαμά; καλὰ μὰ ἡ μαμὰ κοιμάται ἀκόμη, ἐπειδὴ δὲν ἐκοιμήθῃ ὄλην τὴν νύκτα καὶ τῆς ποιεῖ τὸ κεφάλι. Δὲν τὴν λυπεῖσαι τὴν μαμά; Σὺ δὲν εἶσαι πλέον μαρὸ, εἶσαι μεγάλο κορίτσι, καὶ τὰ μεγάλα κορίτσια δὲν κλαίουν· μὲ εἶδες ποτε νὰ κλαίω; ἔχει καὶ οὐτε σὺ δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ κλαίῃς· ἔλα νὰ σὲ βάλω εἰς τὸ τραπέζι νὰ πῆς τὸ γάλα σου, θὰ σοῦ δώσω δὲ πολλὴν ζάχαριν ὥστε νὰ τὸ κάμῃς γλυκύτατον! Νὰ, ἦλθεν ἡ Φρόσω· ἔλατε παιδιὰ, ὀρίστε πατέρα εἰς τὸ τραπέζι.»

Ὅταν καθήσεται περὶ τῆς τραπέζης, εὐρίσκεις ὅτι τὸ πρόσωπον τῆς Ἄννας ἔγεινεν ἱλαρὸν, ὁ Κωστῆς ἐντροπόμενος διὰ τὸν ἐγωϊσμόν του, λέγει — «ἂν τὸ θέλῃς, πάρε τὸ βιβλίον, Ἄντωνη!» ὁ δὲ Ἄντωνης λησμονήσας τὸ βιβλίον καταγίνεται εἰς τὸ πρόγευμά του μετὰ μεγάλην εὐχαρίστησιν, ἐνθ' ὁ πατήρ, ὅστις εἶχε τελειώσει ἐν ἰσχυρίᾳ τὴν ἐφημερίδα του, σὲ ἀνταμαίβει ἱκανῶς διὰ τοῦ εὐχαριστημένου αὐτοῦ προσώπου. Τοιοῦτοτρόπως τὸ ἰδικόν σου ἱλαρὸν πρόσωπον καὶ ὁ εὐμενὴς σου τρόπος ἀντανάκλῶνται εἰς τὰ πρόσωπα καὶ εἰς τὸ φέροντον τῶν ἀδελφῶν σου, τοῦτο δὲ εἶναι ἐν εἶδος κάτοπτρον, τὸ ὁποῖον καθ' ἑκάστην μεταχειρίζεσαι. Ἐὰν, ἀντὶ νὰ φερθῆς μετὰ τρυφῆς κρίσεως καὶ ὑπομονῆς, εἶχες ἐπιπλήξῃς τοὺς ἀδελφοὺς σου μετὰ λόγους τραχεῖς, ἢ ἀφαιρέσει καὶ ἀπὸ ἀμφοτέρους τὸ βιβλίον, τὴν δὲ μικρὰν Ἄνναν εἶχες προστάξει νὰ ἠσυχάσῃ, ἀπειλοῦσα αὐτὴν διὰ τοῦ ἀλύκου, ἂν δὲν ἔπαυε κλαίονσα, πόσον διαφορετικὸν θὰ ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα! πόσον δὲ καθαρῶς ἤθελαν ἀντανάκλῃ τὸ κάτοπτρον ἐκεῖνο τὴν δυστροπίαν καὶ τὸν θυμὸν σου! Ἄλλοτε τὰ κάτοπτρα εἶναι ἢ εἰς τὴν ἰδικὴν σας διαγωγὴν ἀντανάκλασις τῶν χαρακτήρων, περὶ τῶν ὁποίων ἀναγινώσκετε. Καλὸν εἶναι νὰ ἐνθυμῆσθε τοῦτο, καὶ νὰ προσέχητε τί ἀναγινώσκετε. Ὅσακις ἀπαντᾶτε χαρακτήρα, ὅστις σᾶς ἀρέσκει, σημειώνετε τὰ καλὰ αὐτοῦ προτερήματα, καὶ προσπαθῆτε νὰ μιμῆσθε αὐτά. Ἀξιόλογος δὲ μέθοδος πρὸς ταῦτα εἶναι νὰ ἔχητε τετραδίον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ σημειώνετε πᾶν ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκετε. Ἐὰν ἀναγινώσῃτε τὴν βιογραφίαν περιφίμου πνὸς ἀνδρός, σημειώσατε τὰ προτερήματά του, τί ἐνήργησε πρὸς τὴν ὑφῶσιν ἢ τὴν πτώσιν αὐτοῦ, πῶς ἀπέκτισε φήμην, καὶ τί εἶδος φήμης ἦτο, εἴτε καλὴ εἴτε κακὴ, προσέτι δὲ καὶ κατὰ

τί επιθυμείτε να ομοιάζετε με αυτόν. Ἡ συνήθεια αὐτὴ οὐχὶ μόνον θέλει σὰς ἀφελῆσαι, ἀλλὰ καὶ θέλει σὰς κάμει νὰ ἐννοήσητε καθαρώτερον, ὅτι σεῖς μὲν ἀντανακλάτε τοὺς χαρακτῆρας τῶν ἄλλων, οἱ ἰδιόσας δὲ χαρακτῆρες ἀντανακλῶνται εἰς ἄλλους· τοῦτο δὲ θέλει σὰς κάμει προσεκτικούς, ὥστε πάντοτε νὰ λάμπετε ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἀντὶ νὰ βῆται σκότος περὶ ὑμῶν.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρου τῆς Ἀνατολῆς)

ΟΙ ΜΑΝΔΑΡΙΝΟΙ.

Οἱ Μανδάρῖνοι, ἦτοι πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Κίνας, ἐκλέγονται ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν εὐπαιδευτῶν ἄνδρων τῶν μερῶν τῆς Αὐτοκρατορίας. Οἱ ἄνδρες οὗτοι πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ διπλώματά των, πρὶν ἢ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑποψηφίων. Ὅταν δὲ κενωθῇ ἀξίωμα τι, τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἵτινες ἴστανται πρῶτοι ἐπὶ τοῦ καταλόγου παρουσιάζονται εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, οὗτος δὲ ἐκλέγει ὅποιονδήποτε ἐπιθυμῆ εἰς τὴν κενὴν θέσιν.

Ὁ πολιτικὸς διοργανισμὸς τῶν Κινέζων καθιστᾷ εὐκόλον εἰς τὸν Αὐτοκράτορα νὰ ἐνεργῇ ἀκωλύτως ἐπὶ τοῦ ἀπεράντου ἐκείνου λαοῦ. Ὑπάρχουσι ἐννέα τάξεις πολιτικῶν ἀξιωματίων, ἐκάστη τῶν ἡποίων ὑποτάσσεται εἰς τὴν ἀνωτέραν αὐτῆς. Οἱ τῆς ὑψίστης τάξεως ὀνομάζονται Κολύσι, ἰσοδυναμοῦσι δὲ μετὰ τοὺς πρωθυπουργοὺς καὶ ὑπουργοὺς ἄλλων ἐθνῶν. Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν δευτέραν εἶναι οἱ διοικηταί. Οἱ γραμματεῖς τοῦ Αὐτοκράτορος ἀνήκουσι εἰς τὴν τρίτην, οἱ διοικοῦντες πόλεις εἰς τὴν τετάρτην, καὶ οὕτω καθεῖς.

Τὴν περὶ τὸν διορισμὸν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους τῶν Κινέζων καλὰ θὰ ἐκάμαμεν ἐν ἐρημίζομεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἄλλα τῆς Εὐρώπης ἔθνη.

ΟΙ ΝΑΥΤΑΙ ΗΓΕΜΟΝΟΠΟΙΗΣΕΣ.

Οἱ δύο μικροὶ πρίγκιπες Ἀλβέρτος Βίκτωρ καὶ Γεώργιος, υἱοὶ τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐάλλιας, ἀνατρέφονται ἤδη ὡς ναῦται ἐπὶ τοῦ πλοίου «Βρετανία» λαμβάνουσι δὲ τὸν αὐτὸν μισθὸν ὡς καὶ οἱ ἄλλοι ἀπλοῖ ναῦται, ἦτοι 18 λίρας 5 σελίνια κατ' ἔτος.

Ἄν καὶ μετὰ ταῦτα ἴσως δὲν θ' ἀκολοθήσασιν τὴν ναυτικὴν ἐπιστήμην, μ' ὅλον τοῦτο ἡ αὐστηρά των αὐτῆ ἀνατροφή, ἥτις ἐπιβάλλει τὰ δύο ἐκείνα κάλλιστα μαθήματα, τὴν τὰ εἰν καὶ τὴν ὀπακὸν, θὰ ἀποβῇ λίαν χρήσιμος εἰς αὐτοὺς ἐν ὅποιᾳδήποτε θέσει καὶ ἐν εὐρεθῶσιν, ἐὰν ὁ Θεὸς εὐδοκήσῃ νὰ χαρίσῃ εἰς αὐτοὺς μακρὸν βίον.

Τροχουδάκι σπείροντος σπόρους ἀνοθῶν.

Μικρὸ σπῆρον, τὸν ὅποιον ἤδη θέτω εἰς τὸ χῶμα, ἵνα κοιμηθῇ πρὸς ὕψος εἰς παχὺ καὶ ἀφράτον στρώμα, μὴ δυσφύει, τοῦ Ἥλιου στερηθεὶς τὴν λαμπρὰν θείαν. Μὴ φοβῆ, ζεστός θὰ ἦσαι ἐπὶ τῆς γῆνης κλίνης, ἕπον ἤσυχον θὰ ἔχῃς μακρὰν λῦπην καὶ δόνην, καὶ ὡς ἄνθος ἐπὶ τέλους εἰς ζωὴν θὰ ἔλθῃς νέαν. Καὶ τὸ ἰδικόν μου σῶμα μετ' ὀλίγον θ' ἀποθάνῃ, μικρὸ σπῆρον, καὶ εἰς τὸ χῶμα θὰ ταφῆ, δὲν εἶναι πλάγη πολλὰ ἄνθη τὸ γνωρίζουν εἰς τοὺς τάφους φυτευμένα. Ἀλλὰ τέλος τοῦ Ἀγγέλου ἡ φωνὴ θὰ τὸ ἐγείρῃ ἐκ τοῦ τάφου καὶ θὰ λάθῃ ζωὴν νέαν ὁδοῦ πλήρη. Ὅθεν ἄνθρωπος καὶ ἄνθος μόνον μεταμορφωμένα, διακλάττονται ἑστὴν τάφον ὡς εἰς χῶμα βαιμένα.

Α.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ.

Ἡ καλλίστη ἀπόδειξις περὶ τῆς δυνάμεως τῆς προσευχῆς ὑπάρχει ἐν τῇ Ἰερᾷ Γραφῇ.

Ὁ ὑπηρέτης τοῦ Ἀβραάμ προσεύχεται ἡ Ῥεβέκα ἐμφανίζεται.

Ὁ Ἰακώβ προσεύχεται ὁ ἄγγελος ἠττάται, καὶ ἡ ἐκδήσις τοῦ Ἠσαῦ μεταβάλλεται εἰς ἀδελφικὴν ἀγάπην.

Ὁ Ἰωσήφ προσεύχεται ἐλευθερώνεται ἐκ τῆς φυλακῆς τῆς Αἰγύπτου.

Ὁ Μωϋσῆς προσεύχεται ὁ Ἀμαλὴκ κατατροπώνεται καὶ ὁ Ἰσραὴλ θριαμβεῖ.

Ἡ Ἄννα προσεύχεται ὁ προφήτης Σαμουὴλ γεννᾶται.

Ὁ Δαβὶδ προσεύχεται ὁ Ἀχιτόφελ ἐξέρχεται καὶ κρεμάται.

Ὁ Ἀσά προσεύχεται οἱ Ἰσραηλίται κερδίζουν λαμπρὰν νίκην.

Ὁ Ἰωσαφάτ προσεύχεται ὁ Θεὸς παύει ἀπὸ τῆς ὁργῆς καὶ μεδιά.

Ὁ Ἥλιος προσεύχεται μικρὸν νέφος ὡς παλάμη ἐμφανίζεται καὶ βροχὴ σχεδὸν κατακλύζει τὴν γῆν.

Ὁ Ἐλισσαῖος προσεύχεται τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου χωρίζονται καὶ ἡ ζωὴ μικροῦ παιδίου ἐπανερχεται εἰς αὐτό.

Ὁ Ησαΐας προσεύχεται ἑκατὸν ἐγδοήκοντα καὶ τέσσαρες χιλιάδες Ἀσσυρίων πίπτουσι νεκροί.

Ὁ Ἐζεκίας προσεύχεται ἡ σκιὰ σπέρφεται δέκα βαθμοὺς ὀπίσω καὶ ἡ ζωὴ του ἐπιμηκύνεται.

Ὁ Μαρδοχαῖος προσεύχεται ὁ Ἀμάν κρεμάζεται καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἐλευθερώνεται.

Ὁ Νεεμίας προσεύχεται τοῦ βασιλέως ἡ καρδία ἀμείσως μαλίσσεται.

Ὁ Ἐσδρας προσεύχεται τὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀρχίζουν νὰ ἀνεγείρονται.

Ἡ ἐκκλησία προσεύχεται τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐκχέεται.

Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας προσεύχονται ἡ φυλακὴ σίεται, αἱ θύραι ἀνοίγονται καὶ τὰ δεσμά πάντων τῶν ἐν αὐτῇ λύνονται.

ΔΙΧΙΝΟΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Τὸ 1899 Φίλιππος ὁ δευτέρου, βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας ἀπέστειλε τὸν νεαρὸν Κόμητα τῆς Καστίλλας εἰς τὴν Ῥώμην ἵνα συγχαρῆ τὸν ζέτον πέμπτον ἐπὶ τῇ ἀναγορεθείᾳ αὐτοῦ εἰς τὸ παπικὸν αξίωμα, Ὁ Πάπας οὕτως ἠμαρτυρεῖσθε δια τὴν ἀποστολὴν τοιοῦτου νεαροῦ πρέσβευος, εἶπε μετ' ὀργῆς, «Κύριε, ὁ κύριός σου ἐστερεῖτο ἀνδρῶν, καὶ διὰ τοῦτο μοὶ ἐπέμφεν ἀγένειον πρέσβυν.» «Ἐάν ὁ κύριός μου ἐφρόνει,» ἀπεκρίνατο ὁ ὑπερήφανος Ἰσπανός, «ὅτι ἡ ἀξία ἀνίσταται εἰς τὰ γένηα, ἤθελε σὰς πέμψαι τράγον, καὶ ὄχι εὐγενῆ κύριον, ὡς ἐμέ.»

—Νέος τις πρίγκηψ ἐνῷ ἐταξίδευεν, ἀσθαινοὺς τὸ φύχος, εἶπεν εἰς τὸν παιδαγωγὸν του. «ὡς μοι τὸν μανθῶαν μου.» Ὁ παιδαγωγός—τότε ἀπεκρίθη, Κύριέ μου, οἱ μεγάλοι πρίγκηπες ὁμιλοῦντες περὶ ἐκείτων ἐκπράττονται εἰς τὸν πληθοντικὸν ἀριθμὸν, διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ εἴπῃς «ὡς μας τὸν μανθῶαν μας.» Ὁ πρίγκηψ ἐνθουσιάζων τοῦτο ἡμέραν τινὰ εἶπεν εἰς αὐτόν, «Ὅτι δόντες ἡμῶν ποιοῦσιν.» «Ὁ ἰδικός μου, Κύριέ μου,» ἀπεκρίνατο ὁ παιδαγωγός του μειδιῶν, «οὐδὲως πονεῖ.» Ὁ πρίγκηψ λυπηθεὶς διὰ τὴν ἀπόκρισιν ταύτην, εἶπεν εἰς αὐτόν, Βλέπω, δεῖ ὁ μανθῶας πρέπει νὰ ἦναι ἰδικὸς μας, ἀλλ' ἡ ὀδονταλγία ἰδική μου μόνον!»

— Πρίγκηψ τις τὸ πάλαι ἐπισκέφη προτὲ μίαν ἐκ τῶν τριήρων του, μετὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀπελευθερώσῃ δσους ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ αἰχμαλώτων ἤθελεν εὖρει ὀλιγώτερον ἐνόχους. Ἴνα δὲ πληροφορηθῆ περὶ τούτου, ἤρχισε νὰ ἐρωτᾷ αὐτοὺς κατὰ σειρὰν περὶ τοῦ ἐγκλήματος, διὰ τὸ ὁποῖον ἐτιμωροῦντο τοιοῦτοτρόπως. Ἐκαστός δὲ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπευθόνη, ἤρχισε νὰ ἀπολογηται διὰ τὰς κακὰς αὐτοῦ πράξεις, καὶ νὰ ζητῆ νὰ δεκαλογῇ ἑαυτὸν. Ἐτέλος ἀποταθεὶς καὶ πρὸς νέον τινὰ, τὸν ἠρώτησε, «Σὺ δὲ— φίλε μου, τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;» «Ὡ! ἀνεπράξεν ἐκείνους μετὰ ψυχικὴν συγκλησίαν, ἔ' Εγὼ εἶμαι ἀληθῶς ἐνόχος! Ἐπραξα πολλὰ κακὰ καὶ εἶμαι καθ' ὑπερβολὴν διεσφαρμένος!» «Λοιπὸν,» εἶπεν ὁ πρίγκηψ, — «νέος τοσοῦτον κακὸς καὶ ἀρχεῖος δὲν πρέπει νὰ μένῃ μετὰ ἄνδρας τοσοῦτον ἀγαθοῦς καὶ ἀθῶους!» — καὶ ἀμέσως διέταξε νὰ θρασυθῶσι τὰ δεσμά του καὶ νὰ ἐλευθερωθῆ.

— Ἡ ἐν Ῥωσσίᾳ ὀρθόδοξος ἐκκλησία ἔχῃ 88,602,002 ναρῶν, (συμπεριλαμβανομένων τῶν μητροπόλεων) 12,860 ἰδιωτικὸς ναοὺς καὶ παρεκλήσια, 18,887 ἀρχιεπισκοπῆς, ἱερεῖς, διακόνους καὶ ἄλλους κληρικούς, μέλη δὲ 56,500,1100, ἐκ τῶν ὁποίων 29,000,000 εἶναι γυναῖκες, 27,000,000 δὲ ἄρρενες. Τὸ ὅλον τῶν συνεισφορῶν, αἵτινες εἰσέρχονται εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς κατ' ἔτος ἀναβαίνει εἰς 54,000,000 περίπου δραχμῶν!

— Ὁ ἐπίσκοπος τῆς Δούραχαι (ἐν Ἀγγλίᾳ) λαμβάνει 8,000 λίρας κατ' ἔτος ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς του, ἐξοδεύει δὲ εἰς ἐλεημοσύνας περισσότερον τοῦ ποσοῦ τούτου! Ἡ ἡγεμονικὴ αὕτη ἐλευθερίας συμφωνεῖ καλῶς πρὸς τοιοῦτον ἡγεμονικὸν εἰσόδημα.

— Τὸ μετὰ τῆς Γαλλίας ἐμπόριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτικῶν ὑπολογίζεται εἰς 100,000,000 τάλληρα κατ' ἔτος, κατέχει δὲ τὰ δευτερεῖα μόνον τοῦ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτικῶν ἐνεργουμένου.

— «Ἄ φ ἰ σ α τ ἔ μοι τοὺς προγόνους μου εἰς τὸν κῆπον τῆς Ἐδέμ,» ἀνεφώνησεν ἱερεὺς τις τῆς Ἀγγλικανῆς ἐκκλησίας, κληρῶτων ποτὲ κατὰ τοῦ Δαρουινισμοῦ, — «καὶ ἐγὼ εἶμαι εὐχαριστημένος νὰ σὰς ἀφήσω τοὺς ἰδικούς σας εἰς τὸν Ζωολογικὸν Κῆπον!»

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ αἰνίγματος. Ἀλέξανδρος.

Table with 2 columns: Γράμματα and numbers. Row 1: Γράμματα 1, 2, 10 = ἄλς. Row 2: » 5, 6, 7, 88, 99, 100 = Ἄνδρες. Row 3: » 7, 5, 6, 11, 99, 100 = Δαναός. Row 4: » 5, 6, 7, 8, 3, 1, 10 = Ἄνδρέας. Row 5: » 7, 3, 88, 5, 100 = Δέρας. Row 6: » 4, 3, 6, 9, 10 = Ξένος. Row 7: » 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10 = Λεάνδρος. Row 8: » 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 = Ἀλέξανδρος.

Τὸ ἔκτισαν. Ἀθηνῶν, Α. Δαρμουλίδου, Ἀρετῆ Ρωμαῖδη, Ν. Ε. Μαρλίνης, Γ. Φρηγορίδου, Γ. Α. Κανεακίδης, Κ. Α. Μπόρας. Πετρεῖα τ. Γ. Π. Κορωναῖνος, Σ. Στρατήγης. Ἀργους, Κ. Α. Μπακοδημητρίου, Σ. Μύρου, Γ. Ε. Μαυρογορδάτος, Καραμασούνας. Κεφαλληνίας, Αἰκατερίνη Γ. Βουτινῆ, Οὐρανία Καλογερά Χαλκίδος, Στ. Γ. Κακκαράς, Γεταρόβλα Κωνσταντινουπόλεως, Ν. Ε. Νικολαΐδης, Ἰθάκης, Μαρσιάνθη Δ. Πιέρου. Σάμου, Π. Γ. Ἀλεξανδρίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τοῦ ὀδοπόρου σύντροφος τὰ βάρη του βαστάζω Ὅσας ἀλλάζω κεφαλὰς τόσας μορφὰς ἀλλάζω. Ἐνῷ με μίαν κεφαλὴν με βλέπει νὰ στεναίξω, Μετὰ ἄλλας φόνους προέβω καὶ λέγοντας θαμιάζω, Ἀκέφαλος δὲ πανταλῶς ἂν μείνω ἀνοψοῦμαι. Εἶ: Ὀλυμπικὸν καὶ με σεπτὸν διάδημα κοσμοῦμαι. Γ.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1. Ποία τῶν ποσοφητικῶν ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ ἐπιληρώθη τὴν αὐτὴν νύκτα καθ' ἣν ἐλέχθη;
2. Τίνος ἡ προσευχὴ εἰσακλύσθη εὐθὺς ἀφοῦ ἐγένετο;
3. Ποῖος τῶν ἁγίων ἀνδρῶν ἐστάθη μεγαλειότερος πάντων τῶν γεννηθέντων ἐκ γυναικὸς;

ΕἰΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ θέλοντες νὰ πέμψωσιν εἰς τὴν Διεθνοῦσιν τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων τὴν λύσιν τῶν Γεωγραφικῶν ἐρωτήσεων, (πρέπει δ' ὅσοι νὰ ἦναι νεώτεροι τῶν 15 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν,) νὰ πέμψωσιν αὐτὰς πρὸ τῆς λήξεως τοῦ Δεκεμβρίου.

— Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκτακολουθήσωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν κατὰ τὸ ἐλευσόμενον ἔτος 1879 πρέπει νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὴν Διεθνοῦσιν τὴν συνδρομὴν των ταχυδρομικῶς διὰ γραμματοσήμων, πρὸ τῆς 25 Δεκεμβρίου, ἄλλως δὲν θὰ ἀποσταλῆ εἰς αὐτοὺς τὸ φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου διότι κατὰ τὰ ὅποια πολλὰκις διεκηρύξαμεν, καὶ διὰ τὴν Διεθνοῦσιν καὶ ἐξ τούτου συνδρομητὰς εἶναι καλλίτερον νὰ μὴ στέλλωνται φύλλα ἐπὶ πιστώσει εἰς οὐδένα, ἐκτός τῶν τακτικῶν ἡμῶν κατὰ τόπου ἀνταποκριτῶν.

— Ὑπερβαλλόμεν τὸν ὁποῖον κάμνομεν ἐκπεσοδὸν τῶν εἰκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν πρὸς πάντας ὅσοι ἤθελεν κάμει πλέον τῶν πέντε συνδρομητὰς καὶ ἐξαποστελεῖ τὰς συνδρομὰς διὰ τοῦ ταχυδρομείου εἰς γραμματόσημα.

— Ἡ Διεθνοῦσις εἶναι ἐφωδιασμένη με νέας καὶ ὡραίας εἰκόνας διὰ τὸ 1879 καὶ διηγήματα τοιαῦτα, ὥστε νὰ καταστήσωσι τὴν Ἐφ. τῶν Παίδων ἐτι νωστισυότεραν καὶ διασκελιστικότεραν.